

питали: «А ще ли са чете манифеста? ще ли са обяви войната?»

И ето дълго чаканата минута, отколѣ желанната минута настанѣла. Мъртва тишина са вѣцарила за една секунда, во време на която било възможно да са чуе даже биението на часовата стрѣлица; подирѣ това звученѣ, громкѣ гласѣ пресѣкалѣ всеобщото мълчанѣе. Кишиневския епископѣ, Павелѣ, четялѣ военния манифестѣ, подаденѣ нему отѣ рѣката на самия Монархѣ.

Ето съдържанието на този знаменателенѣ актѣ, съ който са откри великото дѣло на войната:

«Сѣ Божията милостѣ Ний, Александрѣ Втори, Императорѣ и Самодержецѣ Всероссийски, Царѣ Полеский, Великий Князь Финляндский и прочее, и прочее.

«На всички Наши любезни вѣрноподанни е извѣстно живото участие, което Ний всекога сми земали вѣ сѣдбитѣ на угнетенното християнско население вѣ Турция. Нашето желание да подобримѣ и обезпечимѣ положението му е раздѣлялѣ и цѣлѣ Русский народѣ, който нивѣ исказва готовностѣ за нови жертви, само дано облекчи сѣдбата на християнитѣ на Балканския полуостровѣ.

«Крѣвѣта и имотѣ на нашитѣ подданни сѣ били всекогѣ сѣжпи за насѣ; всичко наше царуванѣе свидѣтельствува за постоянната Наша грижа да запазимѣ на Россия благословенията на мира. Ний не сми забравяли никога тѣзи грижа презѣ всичкото време на жалнитѣ сѣбития, които произлѣзвахѣ вѣ Босна, Херцеговина и България.

«Ний най-напредѣ имахми за цѣлѣ да подобримѣ сѣстоянието на восточнитѣ християни чрезѣ мирни проговори и сѣгласия сѣ съюзнитѣ и дружественни Намѣ велики европейски дѣржави. Ний не сми преставали да са трудимѣ цѣли двѣ години за да склонимѣ Портата на преобразования, които би могли да оградятѣ отѣ про-